

De 'stille kerk'

Zondagavond 17 maart half acht. In het koor van de Geertekerk staan stoelen in een kring opgesteld. In het midden kaarsjes die aangestoken worden. We zwijgen. Nee, we zijn stil. Dat proberen we te zijn. Twaalf mensen wetend van elkaars aanwezigheid en verbonden in een woordeloze rust. Gedachten gaan en worden weer losgelaten. We zingen een lied, een tekst wordt voorgelezen en we keren weer naar binnen. In de 'stille kerk' is het anders dan in de zondagochtendienst.

Spiritualiteit

Wendela Schenk maakt deel uit van de werkgroep Levenskunst en Spiritualiteit, die de 'stille kerk' organiseert. Ik ontmoet haar in Baarn in een openhartig gesprek over een uitermate onstoffelijk onderwerp: spiritualiteit. Zij spitst het vooral toe op stilte en meditatie en neemt tijdens het gesprek de tijd om de juiste woorden te vinden. Ze spreekt met bescheidenheid over het onderwerp en wil het niet te groot maken. Aan het slot van het gesprek is ze eerlijk over haar twijfel. Doet het er wel toe in deze tijd met het kwaad dat om ons heen lijkt toe te nemen. Is de meditatie daar wel tegen opgewassen? Het stelt haar geduld op de proef.

Mijmertijd

Toch is meditatie een vast onderdeel van haar dag: "In mijn dialoog aan het begin van de dag vraag ik God om mij de weg te laten bewandelen die de mijne is en te doen wat ik heb te doen. In de

stilte luister ik en ben ik open te ontvangen wat ik te doen heb. Die openheid zorgt ervoor dat ik gemakkelijk kan zien wat mijn aandacht vraagt. Ik sta dan minder aan het roer en laat meer los." Voor de momenten van deze persoonlijke inkeer heeft ze een eigen term gevonden: 'mijmertijd'. In een soort van rust waarin je voor je uit staart. Tijd om open te staan voor het onverwachte. "In die stilte onderzoek ik de oordelen die ik heb en laat ik tolerantie toe. Stilte bewerkstelligt dat ik de waarde van ieder mens kan zien. Stilte brengt een liefdevolle meditatie teweeg en brengt warmte en aandacht."

Gemeenschappelijk

Vóór coronatijd ontstonden de eerste aanzetten voor de 'stille kerk' in de vorm van een soort vesper. Daarin werd gezongen en gebeden in het koor van de kerk. Vorig jaar is een groepje belangstellenden met ondersteuning van Claartje Kruijff begonnen aan een maandelijks vervolg op de vespers. Waarom de stilte in een gemeenschap oefenen? Wendela: "Het met elkaar doen geeft energie. We zijn samen stil voor de wereld en daar gaat een positieve werking vanuit. Er is al zoveel lawaai, drukte in de wereld om ons heen en zo weinig stilte. Daarin richten we onze aandacht niet alleen naar boven, maar zoeken we ook de gezamenlijke verbinding en die met de wereld om ons heen." Meditatie heeft voor Wendela een verticale en horizontale gerichtheid. Zij ervaart het als missie om meer ruimte voor stilte te bewerkstelligen in de kerk. Meer meditatie en minder tekst. Openstaan voor meer dan woorden alleen.